DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

Warszawa, 30 stycznia 1952 Nr 1 Poz. 1—17

T R E Ś Ć:

1.

ZARZĄDZENIE Nr 150
MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 31 grudnia 1951 r.

o wyodrębnieniu środków specjalnych oraz gospodarstw pomocniczych.

(L. dz. D.IV.101/26/3/51)

W związku z § 5 zarządzenia Ministra z dnia 8 sierpnia 1951 r. o środkach specjalnych oraz gospodarstwach pomocniczych zarządam co następuje:

1. Przyznaję prawo posiadania środków specjalnych:
   a) Ministerstwa Budownictwa Mast i Osiedli w zakresie administracji nieruchomości Ministerstwa Budownictwa Miast i Osiedli;
   b) Technicum Budowlanemu Ministerstwa Budownictwa Miast i Osiedli w Jarosławiu, Szczecinie, Kielcach, Mińsku Mazowieckim, Lublinie, Opolu, Liskowie, Wrocławiu, Toruniu, w zakresie następujących środków specjalnych:
      typu 1. — gospodarstwa pomocnicze oraz
      typu 2. — wyżywienie w internatach.
   c) Technicum Budowlanemu Ministerstwa Budownictwa Miast i Osiedli: w Warszawie, Żarach, Zakopanym i w Gdańsku w zakresie środków specjalnych typu 2 — wyżywienie w internatach;
   d) Kursowi dla Robotników na Kierownicze Stanowiska w Resortach Gospodarczych w Bytomiu, w zakresie środków specjalnych typu 2 — wyżywienie w internatach;
2. Rachunki środków specjalnych mogą być otwarte:
   a) dla Ministerstwa Budownictwa Miast i Osiedli w Oddziale V Narodowego Banku Polskiego w Warszawie;
   b) dla Technikum Budowlanego Ministerstwa Budownictwa Miast i Osiedli w Jarosławiu, w Oddziale Narodowego Banku Polskiego w Jarosławiu;
   c) dla Technicum Budowalnego Ministerstwa Budownictwa Miast i Osiedli w Szczecinie, w Oddziale Narodowego Banku Polskiego w Szczecinie;
   d) dla Technicum Budowlanego Ministerstwa Budownictwa Miast i Osiedli w Kielcach, w Oddziale Narodowego Banku Polskiego w Kielcach;
   e) dla Technicum Budowlanego Ministerstwa Budownictwa Miast i Osiedli w Mińsku Mazowieckim, w Oddziale Narodowego Banku Polskiego w Mińsku Mazowieckim;
   f) dla Technicum Budowlanego Ministerstwa Budownictwa Miast i Osiedli w Opolu, w Oddziale Narodowego Banku Polskiego w Opolu;
   g) dla Technicum Budowlanego Ministerstwa Budownictwa Miast i Osiedli w Lublinie, w Oddziale Narodowego Banku Polskiego w Lublinie;
   h) dla Technicum Budowlanego Ministerstwa Budownictwa Miast i Osiedli w Liskowie, w Oddziale Narodowego Banku Polskiego w Kaliszu;
   i) dla Technicum Budowlanego Ministerstwa Budownictwa Miast i Osiedli we Wrocławiu, w Oddziale Banku Polskiego we Wrocławiu;
   j) dla Technicum Budowlanego Ministerstwa Budownictwa Miast i Osiedli w Toruniu, w Oddziale Narodowego Banku Polskiego w Toruniu;
   k) dla Technicum Budowlanego Ministerstwa Budownictwa Miast i Osiedli w Warszawie,
   W oddziale Narodowego Banku Polskiego w Warszawie;
   l) dla Technicum Budowlanego Ministerstwa Budownictwa Miast i Osiedli w Żarach, w Oddzale Narodowego Banku Polskiego w Żarach k/Żegania;
   ł) dla Technicum Budowlanego Ministerstwa Budownictwa Miast i Osiedli w Zakopanym, w Oddziale Narodowego Banku Polskiego w Zakopanym;
   m) dla Technicum Budowlanego Ministerstwa Budownictwa Miast i Osiedli w Gdańsku, w Oddziale Narodowego Banku Polskiego w Gdańsku;
   n) dla Kursu dla Robotników na Kierownicze Stanowiska w Resortach Gospodarczych w Bytomiu, w Oddziale Narodowego Banku Polskiego w Bytomiu;
3 Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1952 r.

Minister w/z **A. Wolski**

2.

ZARZĄDZENIE Nr 151
MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 31 grudnia 1951 r.

w sprawie okresowych przeglądów ciągników.

(L. dz. CZZ/72/21293/51)

W celu zapewnienia prawidłowej obsługi, konserwacji i właściwego użytkowania ciągników marki „Ursus", „Zetor"

i „KD-35“, wprowadzam do stosowania instrukcję, opracowaną przez Ministerstwo Rolnictwa — stanowiącą załącznik do niniejszego zarządzenia*) — w sprawie okresowych przeglądów ciągników marki „Ursus“, „Zetor“ i „KD-35“ przez podległe jednostki gospodarcze posługujące się ciągnikami wyżej wymienionych marek.

1. Przeglądy okresowe Nr.Nr. 1, 2, 3 i 4, o których mowa w załączonej instrukcji, należy dokonywać we własnych stacjach obsługi i przy pomocy własnego personelu.
2. Przeglądy okresowe Nr. 5 należy dokonywać w najbliższej stacji Technicznej Obsługi Rolnictwa. W związku z tym użytkownicy ciągników marek, wymienionych w ust. 1 zobowiązani są uzgadniać terminy przeglądów Nr. 5 ze Stacją Technicznej Obsługi Rolnictwa, aby stacja mogła umieszczać je w swoich planach produkcyjnych.
3. Własne stacje obsługi, uprawnione do przeprowadzania głównych napraw ciągników — dokonują przeglądów Nr. 5 we własnym zakresie.
4. W okresie gwarancyjnym należy zachować warunki obsługi, podane w instrukcji, załączonej do karty gwarancyjnej.
5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1952 r.

Minister w/z **A. Wolski**

3.

ZARZĄDZENIE Nr 152
MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 31 grudnia 1951 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie ujawniania, upłynniania i zapobiegania tworzeniu się zbędnych i nadmiernych remanentów materiałów zaopatrzeniowych w przedsiębiorstwach podległych Ministrowi Budownictwa Miast i Osiedli.

(L. dz. CZZ/23/42550/51)

W związku z zarządzeniem Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego Nr 177 z dnia 2 maja 1951 r. w sprawie ujawniania, upłynniania i zapobiegania tworzeniu się zbędnych i nadmiernych remanentów zaopatrzeniowych w urzędach, instytucjach i przedsiębiorstwach państwowych (Monitor Polski Nr A-46, poz. 602, Nr A-51 poz. 685 i Nr A-87, poz. 1202) — zarządza się, co następuje:

§ 1. W § 3 ust. 1 Zarządzenia Nr 78 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 18 lipca 1951 r. w sprawie ujawniania, upłynniania i zapobiegania tworzeniu się zbędnych i nadmiernych remanentów materiałów zaopatrzonych w przedsiębiorstwach podległych Ministrowi Budownictwa Miast i Osiedli (Dz. Urz. Min. Bud. M. i O. Nr 8 poz. 75) skreśla się wyrazy:
„z mocą obowiązującą do dnia 31.XII.1951 r.“.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1952 r.

Minister w/z **A. Wolski**

4.

ZARZĄDZENIE Nr 1
MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 2 stycznia 1952 r.

w sprawie zapobiegania na budowach uszkodzeniom i dekompletowania aparatów i armatur w urządzeniach sanitarnych

(L. dz. VII/1/4442/51)

Przedwczesne zużycie aparatów i armatur w urządzeniach sanitarnych, niszczenie i dekompletowanie ich na budowach i związane z tym następstwa jak: zapychanie podejść i pionów, zalewanie podłóg i stropów wodą, niszczenie tynków, malatur, pęcznienie posadzek deszczułkowych, — niejednokrotnie jest wynikiem błędnej organizacji robót budowlanych i instalacyjnych.

Celem zapobieżenia częstym usterkiem stwierdzanym przez komisje odbioru robót, powodującym konieczność zużycia dodatkowych materiałów i robocizny na usuwanie usterek i wykonywanie poprawek, zarządza się, co następuje:

§ 1. Montaż sieci wodociągowej, kanalizacyjnej, centralnego ogrzewania i gazowej, powinien być ukończony najpóźniej przed przystąpieniem do końcowych robót wykończeniowych budowlanych, obejmujących wykładziny ścienne, roboty posadzkowe i malarskie.

§ 2. Ukończenie robót montażowych wymienionych w § 1 i odbiór ich powinien być odnotowany w dzienniku budowy, z zaznaczeniem terminu ich zakończenia oraz stwierdzeniem, że:

a) wszystkie punkty odbioru wody zimnej, gorącej i gazu oraz podejścia kanalizacyjne zostały wykonane zgodnie z rozmieszczeniem przewidzianym w projektach, w sposób niekolidujący z warunkami technicznymi wykonania i odbioru wykończeniowych robót budowlanych.
b) siecie: wodociągowa, centralnego ogrzewania i gazowa zostały wypróbowane na szczelność i ciśnienie (próba zimna i gorąca) a punkty odbioru wody i gazu oraz podejścia kanalizacyjne zakorkowano szczelnie po uprzednim próbnym wmontowaniu i zdemontowaniu wzorcowych aparatów i armatur.
c) wsporniki do zawieszania armatur, aparatów i grzejników umocowano w sposób właściwy w miejscach oznaczonych na planach i uzgodnionych na budowie.

§ 3. Montowanie aparatów i armatur (montaż biały), należy wykonywać po zakończeniu robót budowlanych wykończeniowych z zachowaniem ostrożności aby nie powodować uszkodzeń robót budowlanych.

§ 4. Po zmontowaniu aparatów i armatur i sprawdzeniu ich działania, — pomieszczenia w którym aparaty i armatury zostały zmontowane, należy zamknąć na klucz i przekazać go do kierownika robót budowlanych z adnotacją w dzienniku budowy.

§ 5. Aparaty sanitarne, przeznaczone do odbudowania (wanny, pisuary ścienne) należy montować w okresie robót montażu czarnego (§ 1) lub bezpośrednio przed przystąpieniem do robót wykończeniowych (§ 2) przy czym należy je zabezpieczyć przed uszkodzeniem osłonami z desek.

§ 6. Centralne Zarządy wydadzą nadzorcowym przedsiębiorstwom odpowiednie polecenia zobowiązujące przedsiębiorstwa do ścisłego przestrzegania postanowień niniejszego zarządzenia i określające osoby obowiązane do sprawowania kontroli nad właściwą organizacją robót instalacyjnych na budowie.

§ 7. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 2 stycznia 1952 r.

Minister w/z **A. Wolski**

5.

ZARZĄDZENIE Nr 3
MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 8 stycznia 1952 r.

w sprawie stosowania wapna pokarbidowego

(L. dz. VII/3/6642/51)

Celem zaoszczędzenia wapna palonego i należytego wykorzystania wapna pokarbidowego zarządza się, co następuje:

§ 1. Wapno pokarbidowe należy używać bez ograniczeń do zapraw murowych i do robót tynkarskich na równi z wapnem palonym z wyjątkiem przypadków specjalnie zastrzeżonych w warunkach technicznych.

§ 2. Przy odbiorze, transporcie, przechowywaniu i stosowaniu wapna pokarbidowego należy przestrzegać przepisów zawartych w instrukcji stanowiącej załącznik do zarządzenia.

§ 3. 1. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 10 stycznia 1952 r.
2. Jednocześnie traci moc okólnik Nr. 5 Ministerstwa Odbudowy z dnia 2 marca 1949 r. w sprawie stosowania wapna pokarbidowego (Dz. Urz. Min. Odb. Nr. 4 poz. 25).

Minister w/z **A. Wolski**

---

*) Instrukcja wydrukowana w Biuletynie Państw. Komisji Planowania Gospodarczego Nr 23 poz. 250 z 1951 r.

Załącznik do zarządzenia Nr 3 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 8 stycznia 1952 r.

INSTRUKCJA

w sprawie stosowania wapna pokarbidowego w budownictwie.

Określenie materiału

Wapno pokarbidowe jest produktem ubocznym przy wytwarzaniu acetylenu z karbidu. Skład chemiczny i właściwości techniczne wapna pokarbidowego odpowiadają ciastu wapiennemu średnio-tłustemu.

1. **Stosowanie:**

Wapno pokarbidowe zaleca się do stosowania w budownictwie zamiast normalnego średnio-tłustego ciasta wapiennego do wszelkiego rodzaju robót murowych.

2. **Dozowanie:**

Dozowanie wapna pokarbidowego do zapraw odpowiada ściśle dozowaniu normalnego średnio-tłustego ciasta wapiennego.

3. **Warunki odbioru:**

a) Dostarczone wapno pokarbidowe powinno posiadać konsystencję gęstą, odpowiadającą konsystencji normalnego, średnio-tłustego dołowanego wapna. W przybliżeniu konsystencja wapna pokarbidowego powinna odpowiadać „12" wg. stożka pomiarowego, opis którego podamy jest w instrukcji tymczasowej stosowania w budownictwie tworzyw cementowo-glinianych (Zarządzenie Ministra Budownictwa Miast i Osiedli Nr 65 z dna 14.VI.51 r. Dz.U.M.B.M. i O. Nr 27 poz. 68) tak aby ciasto nie spadało z łopaty i nie nastręczało trudności przy transporcie.

b) Wapno pokarbidowe powinno stanowić jednorodną ciastowatą masę, pozbawioną jakichkolwiek zanieczyszczeń mechanicznych oraz grudek i ziarn zwietrzałego wapna.

c) Wapno, pochodzące z większych wytwórni acetylenu dostarczane za pośrednictwem Centrali Handlowej Przemysłu Chemicznego, Biura Sprzedaży gazów Technicznych w Katowicach, nie wymaga badania laboratoryjnego o ile odpowiada warunkom, określonym w pkt. a,

Wapno pokarbidowe, pochodzące z innych źródeł, może być stosowane do robót budowlanych po uzyskaniu opinii właściwego laboratorium.

4. **Transport.**

Transport wapna pokarbidowego odbywać się powinien w specjalnych wagonach kolejowych lub samochodami i wozami, przy zabezpieczeniu przewożonego wapna przed opadami atmosferycznymi.

Wapno pokarbidowe powinno być wykorzystane możliwie blisko miejsca produkcji dla uniknięcia zbędnych, dalekich przewozów.

5. **Przechowywanie.**

Wapno pokarbidowe należy przechowywać podobnie jak normalne ciasto wapienne w dołach odeskowanych lub betonowych lub przykryte warstwą piasku.

Nie należy magazynować na placu budowy zapasów większych niż na 2 tygodniowy okres pracy.

6. Bliższe dane techniczne wapna pokarbidowego podane są w wydawnictwie Instytutu Techniki Budowlanej Nr. 23 z roku 1950. „Wapno pokarbidowe i jego własności".

6.

ZARZĄDZENIE Nr. 4.

MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 15 stycznia 1952 r.

w sprawie stosowania konstrukcji, elementów lub materiałów zamiennych w budownictwie.

L. dz. VII 3/8142 51

Celem jaknajszerszego wykorzystania postępu technicznego w budownictwie do przyspieszenia realizacji planu, oraz polepszenia jakości i taniości produkcji zarządza się co następuje:

§ 1. 1. Upoważnia się przedsiębiorstwa wykonawstwa budowlanego, podległe Ministrowi Budownictwa Miast i Osiedli do stosowania konstrukcji, elementów lub materiałów odmiennych aniżeli przewidziano w dokumentacji technicznej.

2. Przepis ust. 1 stosuje się, gdy:

1) w dokumentacji nie uwzględniono postępu technicznego w stosowaniu nowych elementów i materiałów lub nowego typu konstrukcji,

2) przedsiębiorstwo dysponuje zapasami elementów i materiałów innych niż przewidziano w dokumentacji, lub

3) przedsiębiorstwo posiada możliwość wykorzystania elementów i materiałów produkowanych w pobliżu budowy a nieuwzględnionych w dokumentacji.

3. Zastosowanie konstrukcji, elementów, lub materiałów odmiennych aniżeli przewidziano w dokumentacji technicznej nie może wpływać ujemnie na terminowość wykonania budowy, ani też nie może spowodować obniżenia jakości robót.

§ 2. 1. Konieczność zastosowania konstrukcji, elementów lub materiałów odmiennych, niż przewiduje dokumentacja techniczna stwierdza protokólarnie komisja złożona z właściwego inspektora nadzoru technicznego, kierownika robót i przedstawiciela Rady Miejscowej.

2. Na projektowane zmiany konstrukcyjne połączone z koniecznością zatwierdzenia nowego przerobionego projektu podstawowego w myśl przepisów prawa budowlanego, wymagana jest zgoda właściwego biura projektowego.

3. Obowiązek dokonania nowych przeliczeń statycznych przy wprowadzaniu odmiennych elementów lub materiałów ciąży na przedsiębiorstwie wykonawczym. Koszty przeliczeń mogą być pokryte tylko z oszczędności o których mowa w § 3.

§ 3. 1. Oszczędności finansowe uzyskane na skutek zastosowania konstrukcji elementów lub materiałów zamiennych (różnica między ceną własną roboty według opisu kosztorysowego i faktyczną uzyskaną na skutek użycia konstrukcji, elementów lub materiałów zamiennych po uprzednim potrąceniu z nich kosztów o których mowa w § 2 ust. 3), podlegają podziałowi po połowie między inwestorem i przedsiębiorstwem wykonującym roboty: część inwestora stanowi oszczędność planu inwestycyjnego, a część wykonawcy powiększa zysk przedsiębiorstwa.

2. W razie różnicy zdań między inwestorem a przedsiębiorstwem sprawę roztrzyga Dyrektor Naczelny Centralnego Zarządu Biur Projektowych Budownictwa Miejskiego.

§ 4. 1. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 15 stycznia 1952 r.

2. Równocześnie uchyla się zarządzenie Ministra Odbudowy z dnia 4 marca 1949 r. w sprawie stosowania konstrukcji i elementów zamiennych w budownictwie (Dz. Urz. M. O. Nr 4, poz. 20).

Minister w/z **A. Wolski**

7.

ZARZĄDZENIE NR 5

MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 22 stycznia 1952 r.

w sprawie oszczędnego zbrojenia stropów żelbetowych DMS z gotowych elementów.

L. dz. D.VII/3/7246 51

Celem uzyskania oszczędności stali przy wykonywaniu stropów żelbetowych D.M.S. z gotowych elementów — w oparciu o wyniki doświadczeń Instytutu Techniki Budowlanej i w uzupełnieniu zarządzenia Nr. 148 z dnia 29 grudnia 1951 r. w sprawie obliczania i projektowania konstrukcji żelbetowych, zarządza się co następuje:

§ 1. Przy projektowaniu i wykonywaniu stropów żelbetowych D.M.S. częściowo zamocowanych obliczanych wg normy PN B-1703 „Stropy żelbetowe z gotowych elementów. Wymagania konstrukcyjne i zasady obliczeń statycznych" — należy podwyższyć dopuszczalny moment gnący przenoszony przez belki stropów o 10%.

§ 2. Momenty gnące odpowiednich typów belek D.M.S. — pełne i zwiększone w sposób określony w § 1 — podaje się w tablicy stanowiącej załącznik do niniejszego zarządzenia.

§ 3. Belki D.M.S. powinny być produkowane w sposób gwarantujący zachowanie spółczynnika pewności przewidzianego w załączonej tablicy.

§ 4. Zarządzenie obowiązuje od dnia 25 stycznia 1952 r.

Minister w/z A. Wolski

Załącznik do zarządzenia Nr 5 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 22 stycznia 1952 r.

Zestawienie dopuszczalnych momentów przęsłowych belek D.M.S. obliczonych wg. narmy PN/B-1703 i PN/B-03260 — przy marce betonu 200 kg/cm².

Typ belki	Zbrojenia główne dolne Uwaga: Zbrojenia górne i strzemiona wg tabel dotychczasowych	Momenty gnące dopuszczalne w Kgm obliczone wg normy PN/B-03260 przy spółczynniku pewności 1,44 Stosować do belek wolnopodpartych	Momenty gnące dopuszczalne w Kgm zwiększone o 10% w myśl § 1 zarządzenia Stosować dla belek częściowo zamocowanych
I	2 ø 8	379	416
II	1 ø 8 + 1 ø 10	470	517
III	2 ø 10	567	624
IV	1 ø 10 + 1 ø 12	683	751
V	2 ø 12	794	873
VI	1 ø 12 + 1 ø 14	919	1011
VII	2 ø 14	1043	1147
VIII	1 ø 14 + 1 ø 16	1172	1289
IX	1 ø 16	1297	1427
X	1 ø 16 + 1 ø 18	1455	1601
XI	1 ø 18	1620	1782
XII	1 ø 18 + 1 ø 20	1801	1931
XIII	2 ø 20	1935	2186
XIV	1 ø 20 + 1 ø 22	2064	2270
XV	2 ø 22	2180	2398

8.

ZARZĄDZENIE Nr 6

MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 25 stycznia 1952 r.

w sprawie zasad rozliczenia dodatkowych kosztów powstałych wskutek zatrudnienia robotników zamiejscowych.

(L. dz. P. VII/6/8244/52)

W związku z zarządzeniem Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego Nr. 423 z dnia 14 listopada 1951 r. w sprawie zasad rozliczeń między przedsiębiorstwami wykonawczymi budowlano-montażowymi a zleceniodawcami robót budowlano-montażowych z tytułu kosztów wynikłych z zatrudnienia robotników zamiejscowych (Mon. Pol. Nr. A-96 poz. 1338) zarządza się, co następuje:

§ 1

Koszty związane z zatrudnieniem robotników zamiejscowych należy planować i rozliczać w rozrachunkach między przedsiębiorstwem wykonawczym budowlano-montażowym, zwanym dalej wykonawcą, a zleceniodawcą robót budowlano-montażowych, (zamawiającym) w oparciu o przepisy zawarte w następujących aktach prawnych;

a) Uchwała Prezydium Rządu Nr. 679 z dnia 29 września 1951 r. w sprawie werbunku niewykwalifikowanej siły roboczej (Monitor Polski Nr. A-88 poz. 1214).
b) Załącznik Nr. 14 do Układu Zbiorowego Pracy w Budownictwie z dnia 7 maja 1949 r. znowelizowany protokołem dodatkowym z dnia 27 maja 1950 r. i uwzględniony w drugim wydaniu tego Układu.

§ 2

1. Poczynając od dnia 1 stycznia 1952 r. koszty wynikające z zatrudnienia robotników zamiejscowych ustala przedsiębiorstwo budowlano-montażowe w preliminarzu tych kosztów, sporządzonym w formie kosztorysu dodatkowego do kosztorysu umownego według wzoru stanowiącego załącznik do niniejszego zarządzenia.
2. Koszty, o których mowa w ustępie 1, nie mogą być wliczone do pierwotnego kosztorysu umownego zarówno w cenach jednostkowych, jak i w oddzielnych pozycjach kosztorysu.
3. Kosztorysy dla robót budowlano-montażowych wykonywanych po 1 stycznia 1952 r., ujmujące koszty z tytułu zatrudnienia robotników zamiejscowych poddane zostaną rewizji w kierunku wyeliminowania z nich kosztów z tytułu zatrudnienia robotników zamiejscowyych i ujęcia ch w kosztorysie dodatkowym.

§ 3

1. Kosztorys dodatkowy obejmujący planowane koszty dodatkowe dotyczące zatrudnienia robotników, o którym mowa w § 3 ust. 1 Zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego, podanego wyżej w § 1 pkt. b — sporządza wykonawca, według wzoru, i zgodnie z wymaganiami załącznika do niniejszego zarządzenia.
2. Kosztorys dodatkowy sporządzony przez wykonawców, o których mowa w § 8 ust. 1 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 lutego 1949 r. w sprawie dostaw, robót i usług na rzecz Skarbu Państwa, samorządu oraz niektórych kategorii osób prawnych (Dz. Ust. R. P. Nr. 12 poz. 73), jest kosztorysem wiążącym w zakresie wysokości kosztów w nim podanych.

§ 4

1. Rachunki obejmujące dodatkowe koszty związane z zatrudnieniem robotników zamiejscowych należy sporządzać na podstawie zestawienia opartego o zapisy w księgowości przedsiębiorstwa. Zestawienia te powinny obejmować koszty werbunku, przejazdów i delegacji lub strawnego (ewentualnie dodatek za rozłąkę z rodziną), oraz koszty zakwaterowania.
2. Koszty zakwaterowania robotników zamiejscowych mogą być również podawane w rachunku w oparciu o wypośrodkowane koszty rzeczywiste w formie stawki, za dobę korzystania z hotelu robotniczego przez zakwaterowanego, ustalonej zarządzeniem Dyrektora Centralnego Zarządu Budownictwa Miejskiego dla danego rejonu.
Wysokość tej stawki nie może przewyższać 4,5 zł.
3. Za wysokość rachunku odpowiada wykonawca — zamawiający sprawdza tylko, czy suma rachunku nie przekracza sumy podanej w kosztorysie dodakowym.

§ 5

1. Dodatkowe koszty związane z zatrudnieniem robotników zamiejscowych występujące na budowach prowadzonych w roku 1951 dotychczas nie rozliczone, należy ująć w jednym rachunku zbiorczym za cały rok.
Rachunek tak opracowany w zakresie robót wykonywanych w roku 1951 zastępuje jednocześnie kosztorys o którym mowa w § 2.
2. Koszty związane z zatrudnieniem robotników zamiejscowych włączone w jakiejkolwiek formie do kosztorysu umownego na rok 1951 i nierozliczone do końca 1951 r. nie podlegają wyodrębnieniu w kosztorysie dodatkowym i rachunku zbiorczym, lecz regulowane są normalnie jak w minionym okresie w ramach rachunków przejściowych.

§ 6

1. Wskaźniki, o których mowa w § 3 ust. 2 zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego powołanego we wstępie ustala się w wysokości następującej:

L. p.	Jednostka centralna	Wskaźnik %
1	Centralny Zarząd B.M. — Warszawa	1,5
2	„ „ „ — Śląsk	1,5
3	„ „ „ — Północ	1,5
4	„ „ „ — Zachód	1,8
5	„ „ „ — Południe	2,1
6	„ „ Instalacji	3,0
7	„ „ Mechanizacji	4,0
8	Zarząd Bud. Przedsięb. Powiatowych	8,0

2. Wskaźniki powyższe określają średnią wartość kosztów związanych z zatrudnieniem robotników zamiejscowych w stosunku do sum kosztorysowych dla danego Centralnego Zarządu w danym roku i odnoszą się do robót wykonywanych własnymi siłami przez generalnych wykonawców i podwykonawców.
3. Dla poszczególnych budów stosunek sumy kosztorysu dodatkowego do sumy kosztorysu umownego ustala każdorazowo w imieniu i na podstawie upoważnienia Ministra Budownictwa Miast i Osiedli Dyr. Centralnego Zarządu (względnie Dyrektor Zarządu Budowlanych Przedsiębiorstw Powiatowych), któremu podlega wykonawca.

§ 7

1. Centralne Zarządy Budownictwa Miejskiego oraz Zarząd Powiatowych Przedsiębiorstw Budowlanych zobowiązuje się do:
   a) prowadzenia ewidencji budów na których występują dodatkowe koszty z tytułu zatrudnienia robotników zamiejscowych.
   b) prowadzenia kontroli dodatkowych kosztów z tytułu zatrudnienia robotników zamiejscowych, oraz dopilnowania aby koszty te nieprzekroczyły wskaźników wyszczególnionych wyżej w § 6.
2. Ewidencje budów, na których występowały koszty dodatkowe z tytułu zatrudnienia robotników zamiejscowych w r. 1951 należy przeprowadzić i nadesłać do Ministerstwa Budownictwa Miast i Osiedli Departament Księgowości w terminie do dnia 15 lutego 1952 r. podając wysokość tych kosztów dla poszczególnych przedsiębiorstw;
3. Ewidencje budów i kosztów określonych w ust. 2 od dnia 1 stycznia 1952 r. należy prowadzić na bieżąco.

§ 8

Zarządzenie nie dotyczy budów całkowicie rozliczonych do dnia wejścia w życie zarządzenia.

§ 9

1. Zarządzenie obowiązuje od dnia 1 stycznia 1952 r.
2. Jednocześnie traci moc obowiązującą § 2 zarządzenia Ministra Budownictwa z dnia 7 sierpnia 1950 r. w sprawie kosztów ogólnych (Dz. Urz. Min. Bud. Nr. 11 poz. 124).

Minister R. Piotrowski

Załącznik do Zarządzenia Nr 6 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 25 stycznia 1952 r. L. dz. D.VII/6,8244/52

Przedsiębiorstwo

Budowa ....
Adres ....
Inwestor ....
P. I. o ....
Tytuł inw. nr .... cz. .... Dz. ....
Rozdział .... § ....

Kosztorys dodatkowy określający dodatkowe koszty budowy w związku z zatrudnieniem robotników zamiejscowych.

L. p.	Wyszczególnienie kosztów dodatkowych	Jednostka miary	Ilość jednostek	Cena za jednostkę	Suma
1	2	3	4	5	6
1	Koszty werbunku, dojazdów do miejsca zwerbowania, oraz diet za czas stracony w drodze — licząc za każdego zwerbowanego robotnika	rob.			
2	**Koszty zakwaterowania**				
	robotników zamiejscowych w hotelu robotniczym — licząc za każdy dzień zakwaterowania 1 robotnika	rob.-dni			
3	**Koszty delegacji robotników**				
	a) koszty przejazdów i ekwiwalent za czas podróży robotników delegowanych, którzy codziennie powracają do stałego miejsca pracy lub z zamieszkania delegowanego robotnika — licząc za każdy dzień	rob.-dni			
	b) diety delegowanych na okres do 1 miesiąca	rob.-dni			
	c) diety delegowanych na okres od 1 miesiąca do 6 tygodni	rob.-dni			
	d) diety delegowanych na okres ponad 6 tygodni	rob.-dni			
	e) alternatywa dla ekip budownictwa wiejskiego strawne w wysokości 6 zł. dziennie	rob.-dni		6	
	f) koszty przejazdu delegowanych, licząc przeciętny koszt jednego przejazdu dla jednego delegowanego	przejazdów			
	g) różnica płac przy delegowaniu ze strefy I do strefy II lub ze strefy II do strefy III licząc 8% od sumy wypłat delegowanych (ze świadczeniami)			8%	
	h) j. w. pkt. g. (lecz ze strefy I do strefy III, licząc 17,5% od sumy wypłat delegowanych (ze świadczeniami)			17,5%	
		Razem			

Przepisy obowiązujące przy sporządzaniu kosztorysów

1. Dla każdej oddzielnej budowy należy sporządzić jeden dodatkowy koszorys określający dodatkowe koszty, związane z zatrudnieniem robotników zamejscowych przy robotach, objętych zakresem produkcji jednego roku.

   Kosztorys ten stanowi załącznik do umowy rocznej na wykonanie robót budowlanych, a sumy kosztów nim objętych powinny być umieszczone jako oddzielna pozycja (składnik tytułu inwestycyjnego) w zestawieniu kosztorysowym stanowiącym integralną część umowy.
2. Wzór kosztorysu wyżej przytoczony zawiera alternatywne pozycje kosztów, jakie mogą występować w związku z zatrudnieniem robotników zamiejscowych.

   Kosztorys opracowany dla konkretnej budowy powinien zawierać tylko te pozycje z podanych we wzorze, które mają zastosowanie na danej budowie.

3. Ilości podane w rubryce 4 kosztorysu należy przyjmować przewidywane w ramach kontyngentu przyznanego zezwoleniem władzy zwierzchniej i z uwzględnieniem obowiązujących przepisów. W poz. 3g i 3h należy podawać przewidywaną sumę kosztów robocizny ze świadczeniami społecznymi.
4. Ceny podawane w rubryce 5 kosztorysu należy ustalać jak następuje:

Poz. 1. Cena powinna obejmować przewidywany koszt przejazdu i diet zwerbowanego, oraz przewidywane koszty związane z przeprowadzeniem werbunku.

Poz. 2. Cena zakwaterowania powinna obejmować koszt eksploatacji hotelu; nie powinna natomiast obejmować kosztów budowy i amortyzacji hotelu.

Do kosztów eksploatacji należy zaliczać:
— zużycie prądu elektr., wody, gazu, i opłaty za użycie kanałów odprowadzających ścieki;
— koszty związane z eksploatacją pościeli i sprzętów, które nie zostały uwzględnione w kosztorysie dotyczącym budowy hotelu;
— sprzątanie hotelu i świadczenia z tym związane:
— administracja hotelu i świadczenia z tym związane;
— inne koszty związane z eksploatacja hotelu.

Poz. 3a. Cena powinna obejmować przewidywany koszt przejazdu, oraz wynagrodzenie w g stawek godzinowych za przewidywany czas na dojazdy.

Poz. 3b. Cena powinna obejmować pełną dietę w/g przepisów powszechnie obowiązujących.

Poz. 3c. Cena powinna obejmować 75% pełnej diety.

Poz. 3d. Cena powinna obejmować 60% pełnej diety.

Poz. 3f. Cena powinna obejmować przewidywany koszt przejazdu w jedną stronę.

5. Kosztorys dodatkowy powinien obejmować koszty związane z zatrudnieniem zamiejscowych robotników i personelu technicznego zatrudnionego bezpośrednio na budowie, —

nie może obejmować natomiast kosztów związanych z zatrudnieniem zamiejscowego personelu administracyjnego

9.

OKÓLNIK Nr. 1.

MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 2 stycznia 1952 r.

w sprawie zbiorczej sprawozdawczości z pracy pojazdów mechanicznych.

L. dz. CZZ 61/38674/51

W związku z tym, że dotychczas nadsyłane miesięczne zbiorcze sprawozdania według wzoru Tr-7 z pracy pojazdów mechanicznych są niezupełne i często nie odpowiadają faktycznemu wykorzystaniu pojazdów mechanicznych, zarządzam, co następuje:

1. Sprawozdania z pracy pojazdów mechanicznych powinny obejmować rzeczywistą pracę bazy transportowej.
2. 1) Dyrektorzy naczelni centralnych zarządów wyznaczą w terminie do dnia 15 stycznia 1952 r. pracowników którzy odpowiedzialni będą za przeprowadzanie analizy sprawozdań nadzorowanych przedsiebiorstw z pracy pojazdów mechanicznych oraz za terminowe opracowywanie sprawozdań zbiorczych dla Centralnego Zarządu Zaopatrzenia Budownictwa Miejskiego.
   2) Nazwiska pracowników, o których mowa w pkt. 1 należy zgłosić Centralnemu Zarządowi Zaopatrzenia Budownictwa Miejskiego w terminie do dnia 20 stycznia 1952 r.
3. Ustala się następujące terminy składania sprawozdań z pracy pojazdów mechanicznych:
   a) dla zjednoczeń do centralnych zarządów dnia 16 każdego miesiąca, za miesiąc ubiegły,
   b) dla centralnych zarządów — do Centralnego Zarządu Zaopatrzenia Budownictwa Miejskiego do dnia 23 każdego miesiąca, za miesiąc ubiegły.
   c) dla Centralnego Zarządu Zaopatrzenia Budownictwa Miejskiego — Ministrowi Budownictwa Miast i Osiedli do końca każdego miesiąca za miesiąc ubiegły.
4. Okólnik niniejszy jest natychmiast wykonalny.

Minister w/z J. Żakowski

10.

OKÓLNIK Nr 2

MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 8.1.52.

w sprawie wyników współzawodnictwa o tytuły „najlepszego w zawodzie", „najlepszej brygady budowlanej w Polsce", „najlepszej załogi budowlanej w Polsce".

L. dz. D. VII/5/8373/51

Etap pierwszy współzawodnictwa pracy w nowych jego formach o zaszczytne tytuły „najlepszego w zawodzie", „najlepszej brygady budowlanej w Polsce" i „najlepszej załogi budowlanej w Polsce", został zakończony.

Z dużej ilości uczestniczących w tym współzawodnictwie w III kwartale ub. r. w resorcie Ministerstwa Budownictwa Miast i Osiedli jako najlepsi okazali się:

1. najlepszy murarz — II miejsce — Rutkowski Zygmunt ze Zjednoczenia Bud. Miejskiego Nr 7 Warszawa,
2. najlepszy tynkarz — II miejsce — Janik Marcin ze Zjednoczenia Bud. Miejskiego Nr 7 Warszawa,
3. najlepszy cieśla — II miejsce — Płoszaja Jan ze Zjednoczenia Bud. Miejskiego — Gdańsk,
4. najlepszy elektromonter — II miejsce — Kandora Gotfryd ze Zjednoczenia Bud. Miejskiego — Gliwice,
5. najlepsza załoga — I miejsce — załoga Zarządu Budowlanego 7a Zjednoczenia B. M. Nr 7 Warszawa
6. najlepsza załoga — II miejsce — załoga Budowy Nr. 70 Zarządu Budow. Nr. 3 Zjednoczenie B. M. — Gdańsk.
7. najlepsza załoga — III miejsce — Załoga Budowy Nr 86 — Ozimek Zjednoczenie B. M. Opole,
8. najlepsza brygada betoniarska — II miejsce — brygada Wybulta Jana ze Zjednoczenia B. M. — Gdynia,
9. najlepsza brygada ciesielska — II miejsce — brygada Walczaka Stanisława ze Zjednoczenia B. M. — Nowa Huta,
10. najlepsza brygada tynkarska — II miejsce — brygada Nowaka Walentego ze Zjednoczenia B. M. Nowa Huta,
11. najlepsza brygada zbrojarska — II miejsce brygada Bonieckiego Jana ze Zjednoczenia B. M. Nr. 17 Warszawa,
12. najlepsza brygada instalacji sanitarnych — II miejsce — brygada Czaji Piotra, ze Zjednoczenia B. M. Katowice,
13. najlepsze Budowlane Przedsiębiorstwo Powiatowe — — I miejsce — załoga B. P. P. w Bielsku,
14. najlepsze Budowlane Przedsiębiorstwo Powiatowe — II miejsce — załoga B. P. P. w Bydgoszczy,
15. najlepsze Budowlane Przedsiębiorstwo Powiatowe — III miejsce — załoga B. P. P. w Katowicach.

Przodownikom nowych form współzawodnictwa III kwartału składam gratulację i życzę dalszych lepszych osiągnięć.

Podległe mi władze, instytucje i przedsiębiorstwa powinny otoczyć szczególną opieką wyróżnionych robotników i zespoły oraz we właściwy sposób spopularyzować wyniki ich pracy.

Treść powyższego okólnika polecam omówić na najbliższych naradach wytwórczych.

Minister **R. Piotrowski**

11.

OKÓLNIK Nr. 3.

MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 10 stycznia 1952 r.

w sprawie przestrzegania przepisów o zachowaniu tajemnicy państwowej i służbowej

L. dz. GM 2/1043/52

Stwierdziłem, że konieczność przestrzegania przepisów o zachowaniu tajemnicy państwowej i służbowej nie przeniknęła należycie do świadomości pracowników w niektórych podległych mi jednostkach organizacyjnych.

Przeprowadzana kontrola ujawnia wciąż jeszcze uchybienia przeciwko obowiązkom w powyższym zakresie. Uchybień dopuszczają się nietylko pracownicy podwładni, ale także kierownicy tych jednostek.

W szczególności kontrola stwierdziła w szeregu przypadków lekceważenie zarządzeń o organizacji i sposobie zabezpieczenia akt.

W związku z wydanymi przeze mnie poprzednio zarządzeniami w tej sprawie podkreślam, że każde wykroczenie przeciwko wymienionym przepisom regulującym zachowanie tajemnicy państwowej i służbowej, m. i. zabezpieczanie akt i postępowanie z aktami tajnymi i poufnymi — będzie, bez względu na osobę winnego, ukarane z całą surowością aż do natychmiastowego rozwiązania stosunku służbowego włącznie. W przypadkach określonych w dekrecie z dnia 26 października 1949 r. o ochronie tajemnicy państwowej i służbowej (Dz. U.R.P. Nr. 55, poz. 437) sprawa zostanie skierowana do prokuratora.

Ob. Dyrektorzy zechcą przypomnieć obowiązujące przepisy, w sprawach zachowania tajemnicy państwowej i służbowej podwładnym pracownikom. Ob. Dyrektorzy Centralnych Zarządów skierują ponadto odpowiednie w tym zakresie pouczenia do nadzorowanych przedsiębiorstw.

Minister **R. Piotrowski**

12.

OKÓLNIK Nr. 4.

MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 12 stycznia 1952 r.

w sprawie prowadzenia „książek kontroli".

L. dz. GM/2/1044/52

Czynności inspekcyjne i kontrolne przeprowadzane w podległych jednostkach organizacynych przez organa kontroli zewnętrznej i wewnętrznej powinny być ewidencjonowane, a wykonanie poleceń organów kontroli systematycznie sprawdzane w trybie nadzoru.

W niektórych jednostkach organizacyjnych zostały zaprowadzone „książki kontroli" i przez ich systematyczne prowadzenie i badanie osiągnięto dobre rezultaty w realizacji zarządzeń kontrolnych.

W związku z powyższym poleca się, co następuje:

1. Z dniem 1 stycznia 1952 r. będą zaprowadzone „książki kontroli" w/g wzoru jak w załączniku.
„Książka kontroli" dla wszystkich Departamentów i Samodzielnych Wydziałów Ministerstwa prowadzona będzie przez Gabinet Ministra (Wydział Prezydialny), dla Centralnych Zarządów, Zarządu Budowlanych Przedsiębiorstw Powiatowych i Instytutów Urbanistyki i Architektury i Instytutu Budownictwa Mieszkaniowego w tych poszczególnych jednostkach dla każdej z osobna.
Departament Szkolenia Zawodowego, Centralne Zarządy i Zarząd Bud. Przeds. Powiatowych wydadzą zarządzenia wewnętrzne ustalające obowiązek prowadzenia „książek kontroli" w jednostkach nadzorowanych.
2. Inspektorzy i inni pracownicy kontroli delegowani przez właściwe władze celem przeprowadzenia inspekcji, lustracji czy też kontroli jednostki organizacyjnej albo podległych im instytucji lub zakładów dokonują odpowiednich wpisów do „księgi kontroli", znajdującej się w siedzibie jednostki kontrolnej.
3. Okólnik Nr 17 Ministra Odbudowy z dn. 30 kwietnia 1948 r. (Dz. Urz. Min. Odb. Nr. 6, poz. 51) w sprawie zaprowadzenia „książek kontroli" — uznaje się za wygasły.

Minister **R. Piotrowski**

Załącznik do Okólnika Nr 4
Ministra Budownictwa Miast i Osiedli

WZÓR „KSIĄŻKI KONTROLI"

L. p.	Nazwisko i imię tytuł służbowy kontrolującego	Nazwa instytucji delegującej Nr i data Delegacji	Czas trwania czynności kontrolnych od — do	Wyszczególnienie skontrolowanych działów pracy	Podpis kontrolującego	Miejsce przechowania protokółu kontroli i zarządz. po kontr. Nr teczki akt kontr.	Jakie zarządzenia wydano wzgl. wyjaśnień udzielono jednostce kontrolowanej
1	2	3	4	5	6	7	8

13.

OKÓLNIK Nr. 5.

MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 15 stycznia 52 r.

w sprawie wniosków o nabywanie nieruchomości

(L. dz. D. XI) W4/1573/1/51/

Art. 6 ust. 2 dekretu z dnia 26 kwietnia 1949 r. o nabywaniu i przekazywaniu nieruchomości niezbędnych dla realizacji narodowych planów gospodarczych (Dz. U. R.P. Nr. 27 poz. 197 i Nr. 55 poz. 433), — dotyczący nabywania nieruchomości od osób, nie będących wykonawcami narodowych planów gospodarczych, — wymaga stwierdzenie przez właściwego ministra, że starania o uzyskanie nieruchomości od wykonawców narodowych planów gospodarczych nie dały wyniku.

Nie dotyczy to tylko przypadków, gdy lokalizacja inwestycji na określonych gruntach prywatnych jest konieczna ze względów planowej zabudowy.

Ponieważ dotąd wnioski o nabycie nieruchomości prywatnych w większości przypadków nie zawierały informacji o uprzednich staraniach o uzyskanie nieruchomości państwowej czy też należącej do sektora uspołecznionego — proszę o podawanie w takich wnioskach, jakie starania o uzyskanie nieruchomości państwowej albo należącej do jednostki gospodarki uspołecznionej były czynione i z jakim wynikiem. W razie niepodjęcia takich starań, należy we wniosku to uzasadnić.

Minister **R. Piotrowski**

14.

OKÓLNIK Nr. 6.

MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 15.1.52.

w sprawie zaświadczeń lokalizacyjnych

(L. dz. D. XI) W4/1573/2/51/

Art. 6 ust. 2 dekretu z dnia 26 kwietnia 1949 r. o nabywaniu i przekazywaniu nieruchomości niezbędnych dla realizacji narodowych planów gospodarczych (Dz. U. R. P. Nr. 27 poz. 197 i Nr-55 poz. 438), — dotyczący nabywania nieruchomości od osób, nie będących wykonawcami narodowych planów gospodarczych, — wymaga w pewnych przypadkach stwierdzena przez właściwego ministra „że dla realizacji narodowych planów gospodarczych zamierzona inwestycja może być zlokalizowana jedynie na nieruchomości, określonej we wniosku".

Konieczność lokalizacji inwestycji na pewnym określonym terenie może wynikać tylko albo ze względów urbanistycznych albo z potrzeb rozbudowy istniejących zakładów, przedsiębiorstw itp. — w obydwu przypadkach przesłanki te są podstawą ustalenia lokalizacji, natomiast z reguły nie są znane ministrowi, który ma wydać decyzję w tej sprawie.

Z powyższych względów polecam, aby w przypadkach, gdy lokalizacja inwestycji na gruntach prywatnych jest konieczna ze względów planowej zabudowy — w zaświdczeniach lokalizacyjnych, wydawanych inwestorom, podległym Ministrowi Budownictwa Miast i Osiedli, — obok zwykłego wyrażenia zgody na lokalizację — dodawane było stwierdzenie i krótkie uzasadnienie konieczności takiej lokalizacji.

Minister R. Piotrowski

15.

OKÓLNIK Nr. 7.

MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 16 stycznia 1952 r.

w sprawie sprawozdawczości operatywnej

L. dz. D. I/4/309/52

Celem uzyskania aktualnych danych, dotyczących realizacji planu i działalności gospodarczej przedsiębiorstw budowlano-montażowych wprowadza się w obowiązujących w resorcie Budownictwa Miast i Osiedli przepisach w zakresie sprawozdawczości operatywnej zmiany następujące:

1. W okólniku Nr. 4 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 24 lutego 1951 r. w sprawie sprawozdawczości operatywnej (Dz. Urz. Min. Bud. M. i O. Nr. 2 poz. 15) uchyla się dotychczas obowiązujące wskaźniki od A do F. oraz dalszy ciąg aż do zdania „jednostki składające sprawozdania winny ....", wprowadzając zamiast tego następujący tekst:

A — przerób (wartość produkcji) wykonany siłami własnymi, w zasadzie wg. rachunków przejściowych i ostatecznych z doliczeniem wartości wbudowanych materiałów zleceniodawcy. W wyjątkowych przypadkach można ustalić przerób na podstawie stwierdzeń protokólarnych.

A_1 — procent wykonania miesięcznego planu produkcji. Pozycję tę należy podawać tylko z budowy i Zarządów Budów do Zjednoczeń.

B — przerób (wartość produkcji) dla budownictwa, którego inwestorem centralnym jest Centralny Zarząd Budowy Miast i Osiedli „ZOR".
Wskaźnik B stanowi część składową wskaźnika A.

C — ilość metrów sześciennych obiektów oddanych do użytku. Za datę oddania do użytku uważa się datę pisemnego zgłoszenie zleceniodawcy przez przedsiębiorstwo gotowości obiektu lub jego części do użytku.

D — ilość oddanych do użytku izb budownictwa mieszkaniowego, dla którego inwestorem centralnym jest Centralny Zarząd Budowy Miast i Osiedli „ZOR". Kubatura tych izb stanowi część składową wskaźnika C.

E — Ewidencyjny stan wszystkich robotników zatrudnionych w przedsiębiorstwie. Należy zamieszczać wszystkich robotników grupy wytwórczej (Instrukcja P. K. P. G. Nr. 78), znajdujących się w ewidencji przedsiębiorstwa w okresie sprawozdawczym wg. kryteriów, przyjętych w § 108 i 118 Instrukcji G. U. S. Nr. 1, a zatrudnionych w produkcji podstawowej, pomocniczej niewydzielonej, usługach (sprzętowych, transportowych i zaopatrzeniowych), oraz w grupie niewytwórczej (dawniej pozaprodukcyjnej). Tym samym wskaźnik ten obejmuje nie tylko robotników zatrudnionych bezpośrednio na budowach, ale również zatrudnionych w innych jednostkach organizacyjnych przedsiębiorstwa.

F — średni stan zatrudnienia wszystkich robotników w produkcji podstawowej. Średni stan zatrudnienia w okresie sprawozdawczym uzyskuje się, dzieląc sumę stanów dziennych okresu sprawozdawczego przez liczbę dni roboczych. Podstawą do obliczenia wskaźnika F jest rzeczywisty (obliczony wg. listy obecności), a nie ewidencyjny, stan wszystkich robotników w produkcji podstawowej t. zn. — jak dotychczas w formularzu B-6 — robotników produkcyjnych w tym junaków S. P., straży, uczniów, pracowników obsługi (dawniej robotników gospodarczych) zatrudnionych na wszystkich szczeblach.

G — ilość przepracowanych robotniko-godzin robotników produkcyjnych w produkcji podstawowej (w tysiącach robotniko-godzin z jednym znakiem dziesiętnym po przecinku). Zamieszczać należy sumę robotniko-godzin przepracowanych własnymi siłami, które dotyczą: robotników produkcyjnych, junaków S. P., uczniów, więźniów, wojskowych, zatrudnionych w produkcji podstawowej, a ponadto i obsługi własnego sprzętu na budowie. Specjalną uwagę należy zwrócić na konieczność zamieszczania przepracowanych godzin nadliczbowych.
Wskaźnik G należy wykazywać do odwołania.

H — ilość przepracowanych robotniko-godzin wszystkich robotników zatrudnionych w produkcji podstawowej wg. formularza B-6 t. zn. objętych wskaźnikiem G po uzupełnieniu go robotniko-godzinami pracowników obsługi (dawniej robotników gospodarczych) i straży.
Wskaźnikiem H objęte są robotniko-godziny przepracowane przez robotników, wykazanych we wskaźniku F.
Sprawozdawczość obejmuje okresy: półmiesięczny (od dnia 1. do 15) i miesięczny (od dnia 1 do dnia ostatniego miesiąca włącznie).

2. Pierwszym sprawozdaniem, sporządzonym wg. zasad niniejszego okólnika, będzie sprawozdanie na koniec stycznia 1952 r.
Na dzień 15 stycznia r.b. sprawozdanie należy sporządzić wg. dotychczasowych przepisów.

Minister R. Piotrowski

16.

OKÓLNIK NR 8.

MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 19.I.1952 r.

w sprawie współpracy z komisiami powołanymi do ustalenia powierzchni użytkowej gruntów.

L. dz. GM.2/238/52

I. Zarządzenie Nr 129 Prezesa Rady Mnistrów i Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 12.VII.51 r. w sprawie ustalenia jednolitych danych o powierzchni użytków rolnych i innych gruntów oraz ustalenia jednolitej nomenklatury poszczególnych rodzajów tych użytków (Monitor Polski Nr A-69, poz. 898) zmienione zarządzeniem Nr 185 z dnia 22.XI.1951 r. (Monitor Polski Nr A-98 poz. 1390) nakłada na użytkowników gruntów gospodarki uspołecznionej oraz urzędy i instytucje posiadające materiały, które mogą być podstawą do ustalenia jednolitych danych o powierzchni użytków rolnych i innych gruntów, obowiązek

dostarczenia niezbędnych danych i materiałów utworzonym powołanym zarządzeniem komisjom wojewódzkim i powiatowym.

W związku z powyższym polec n podległym o anom i jednostkom:

1) aby udostąpiły i ułatwiły komisjom przeprowadzającym ustalenie danych powierzchniowych gruntów — wykorzystanie posiadanych materiałów pomiarowych, służących za podstawę do ustalenia obszarów, będących w użytkowaniu Ministerstwa Budownictwa Miast i Osiedli i podległych mu organów i jednostek,
2) aby nawiązały współpracę z powyższymi komisjami oraz udzielały im niezbędnych wyjaśnień.

Akcja ustalenia jednolitych danych ma być przeprowadzona do dnia 31 marca 1952 r.

Minister R. Piotrowski

17.

PISMO OKÓLNE Nr. 1.

z dnia 4 stycznia 1952 r.

w sprawie tematyki dla racjonalizatorów

L. dz. D. VII/5/8179/51

Celem zwrócenia uwagi racjonalizatorów na najaktualniejsze zagadnienia w zakresie wynalazczości na odcinku budownictwa miejskiego opracowana została tematyka na rok 1952 dla wynalazców i racjonalizatorów. Tematyka ta zatwierdzona przez P. K. P. G. objęta jest spisem, stanowiącym załącznik do pisma okólnego.

Zainteresowane centralne zarządy powinny podaną tematykę uzupełnić i rozwinąć, zwracając szczególną uwagę na zagadnienia specjalnie ważne dla danego centralnego zarządu. Komórki wynalazczości na szczeblu centralnych zarządów powinny na najbliższej odprawie kierowników komórek wynalazczości nadzorowanych przedsiębiorstw omówić wspomnianą tematykę; następnie tematykę należy omówić na naradach wytwórczych przedsiębiorstw i spowodować jej spopularyzowanie poprzez kluby techniki i racjonalizacji.

Na rozwiązanie ważnych tematów (dotyczących wąskich gardeł) należy zorganizować konkursy oraz robotniczo-inżynierskie brygady wynalazcze powierzające im zadania do wykonania.

Zarządzenie P. K. P. G., dotyczące tworzenia brygad robotniczo-inżynierskich zostało opublikowane w Monitorze Polskim Nr. A-104 poz. 1513.

Dyrektor Departamentu w/z W. Czerny

Roboty murarskie

A. Materiały.

1) Wykorzystanie wys kowart ościowych wyrobów ceramicznych do konstrukcji stropowych i dachowych, prefabrykowanych do budowy murów konstrukcyjnych i ścian działowych.
2) Doskonalenie metod produkcji, poszerzanie zakresu stosowania materiałów do robót murarskich, produkowanych z odpadków: drzewnych, gruzu, żużli oraz wykorzystanie tworzywa glino-cementowego,
3) Oszczędne zaprawy do robót murowych ograniczające zużycie cementu.

B. Narzędzia i sprzęt.

4) Usprawnienie narzędzi murarskich, stosowanych zwyczajowo,
5) Udoskonalenie nowych narzędzi racjonalizatorskich, stosowanych na budowach,
6) Pomysły nowych narzędzi i sprzętu do małej mechanizacji robót murarskich.

C. Urządzenia pomocnicze.

7) Inwentaryzowane pomosty do wznoszenia murów w szybkościowych metodach wykonawczych,
8) Lekkie podnośniki dla montowania elementów prefabrykowanych (nadproża, stropy półsuche i suche),
9) Oszczędne rusztowania, inwentaryzowane do robót elewacyjnych (stałe, przesuwane i podnośne).

D. Metody wykonawcze.

10) Organizacja stanowisk roboczych w wykonawstwie szybkościowym,
11) Organizacja frontów roboczych przy metodzie pracy ciągłej (potokowej),
12) Murowanie zespołowe murów i ścian z bloków, pustaków i płyt,
13) Zespołowe montowanie stropów prefabrykowanych,
14) Organizacja pracy zespołu specjalizowanego (murarsko-ciesielsko-betonowego).

Roboty betonowe i żelbetowe

15) Lekkie betony konstrukcyjne i sposoby produkcji idące w kierunku obniżenia kosztów.
16) Urządzenia do dozowania składników mieszanek betonowych,
17) Urządzenia do zagęszczenia betonu (wibrowanie),
18) Betony strunowe-urządzenia potaniające produkcję,
19) Urządzenia do podgrzewania składników betonowych przy robotach w okresie zimowym,
20) Urządzenia zapewniające wykonanie robót betonowych w niskich temperaturach (cieplaki, elektro i paro nagrzewane itp.
21) Ekonomiczne deskowanie konstrukcji betonowych monolitycznych i prefabrykowanych,
22) Betony wodoszczelne,
23) Uodpornione sposoby zmniejszenia szkodliwego wpływu nadmiernej zawartości zanieczyszczeń gliniastych,
24) Uodpornienie fundamentów betonowych na działanie wód agresywnych,
25) Konstrukcje form próżniowych (vacuum) dla kolumn, belek, stropów,
26) Uniwersalne szalowanie metalowe do wnoszenia monolit. konstrukcji żelbetowych,
27) Lekki sprzęt do naciągania uzbrojenia przedpreżnego i strunowego w monolit. konstruk. żelbetowych,
28) Konstrukcja styków żelbetowych rur,
29) Aparat do ustalania wytrzymałości podgrzewanych konstrukcji żelbetowych, w warunkach produkcyjnych itp.,
30) Sposoby przyśpieszające dojrzewanie betonów i zapraw, podgrzewanie, naparzanie itp.,
31) Polowe metody, określenia przydatności żużlu do betonów.,

Konstrukcje budowlane.

32) Prefabrykacja elementów ściennych i stropowych,
33) Dachy prefabrykowanie,
34) Łuki staloceramiczne,
35) Elementy konstrukcyjne z betonów,
36) Złącza prefabrykowanych elementów konstrukcyjnych (belki, słupy),
37) Mechanizmy i urządzenia do gięcia blach, dźwigarów i kątowników w stanie gorącym bez stosowania pracy ręcznej,
38) Lekkie przenośne mechanizmy do montażu drobnych elementów (podciągów, kratownic itp.),
39) Konstrukcje ocieplanego pokrycia budynków przemysłowych,
40) Konstrukcje pokrycia w pomieszczeniach mokrych.

Roboty ziemne.

41) Usprawnienia i wynalazki w zakresie robót przy wykopach jamistych i wąskoprzestrzennych,
42) Składany, przewoźny pojemnik do urobku ziemnego koparek,
43) Ulepszenie narzędzi, sprzętu i metod zagęszczenia gruntów nasypowych,
44) Racjonalne zabezpieczenie ścian wykopów przy zmechanizowanym procesie wykonania robót ziemnych,
45) Ulepszenie urządzeń zabezpieczających wykopy w gruntach zawodnionych przed naporem i przypływem wody oraz sprzętu usprawniającego pracę w tych gruntach,
46) Ruchomy podnośnik do wydobywania ziemi z wykopów i rowów fundamentowych bez uszkodzenia rozpór zabezpieczających ściany wykopów,
47) Urządzenia i sprzęt dla budowy szybów i studni metodą hydromechanizacji,
48) Racjonalne metody i sprzęt do rozbijania zamarzniętego gruntu.

Roboty tynkarskie.

49) Potokowa organizacja pracy przy ręcznym systemie tynkowania,
50) Organizacja pracy mechanicznego zespołu tynkarskiego,
51) Zmechanizowanie narzutu tynku na ściany,

52) Zmechanizowanie wygładzania tynków,
53) Udoskonalenie narzędzi pracy, stosowanych przy robotach tynkowych (szablony do ościeży i naroży itp.),
54) Sposób i mechanizmy do nanoszenia na powierzchnię zaprawy wapienno-gipsowej bez stosowania opóźniaczy,
55) Lekkie rusztowanie do mechanicznego tynkowania,
56) Nowe zaprawy (mieszanki) do tynkowania,
57) Sposób osuszania tynków,
58) Suche tynki i sposoby mocowania do ścian,
59) Zastąpienie tynków wewnętrznych gotowymi elementami (płytami) prefabrykowanymi),
60) Zastępcze materiały imitujące szlachetne okładziny (marmur, piaskowiec itp.).

Roboty ciesielskie.

61) Łączniki do rusztowań metalowych (rurowych i innych),
62) Pomosty inwentaryzowane,
63) Inwentaryzacja deskowań,
64) Stemple dostosowane do różnych wysokości,
65) Organizacja zespołów roboczych dla wykonywania robót ciesielskich,
66) Suszarnictwo drewna (zwiększenie przelotów suszarni komorowych),
67) Inwentarskie rusztowania zastępujące rusztowania wysuwnicowe,
68) przyrząd ułatwiający zakładanie drzwi i okien (przy robotach szklarskich i mularskich),
69) Urządzenia do mechan. podawania desek na piłę tarczową i na obrabiarki z wykorzystaniem silnika, ustawionego na obrabiarce,
70) Inwentarzowe urządzenia umożliwiające stosowanie pił ręcznych cięcie belek, bali, desek i elementów stolarskich bez znakowania, urządzenie do wyrównywania desek przy czystym deskowaniu i inn.

Roboty malarskie.

71) Materiały zastępujące pokost przy malowaniu olejnym tynków i drewna,
72) Sposoby izolowania sęków i plam pod malowania olejne i klejowe,
73) Mechanizacja robót malarskich tak klejowych jak i olejnych,
74) Zastosowanie farb emulsyjnych,
75) Przyrządy do przygotowania powierzchni ścian (drewnianych lub otynkowanych) pod malowanie,
76) Urządzenia do malowania elementów konstrukcji metalowych,
78) Urządzenia ochraniające narzędzia rozpylające (pistolety, dysze wytryskowe) i węże przed zanieczyszczeniem lub umożliwiające ich oczyszczenia bez konieczności przerywania robót.

Dział prefabrykacji i instalacji centr. ogrzewania i wodociągu.

79) Mechaniczne cięcie i gwintowanie rur ciągnionych gazowych i kotłowych warunki: Prostota konstrukcji, łatwość przenoszenia, ustawiania i obsługi urządzeń, małe zapotrzebowania mocy, łatwa i szybka wymiana narzynek.
80) Gietarki do rur gazowych, kotłowych i stalowych pancernych — bez nagrzewania.

Warunki: opracowanie giętarek mechanicznych i ręcznych prostych w konstrukcji, łatwych w obsłudze, nie powodujących pęknięć rur i deformacji przekroju. Pożądana możliwość gięcia wydłużek (kompensatorów) gładkich.

81) Węzły sanitarne, obejmujące urządzenia sanitarne i cieplne łazienki i kuchni. Pożądane specjalne kształtki do połączeń z kanalizacją.
82) Prefabrykacja elementów budowlanych zastępujących blachę do budowy kanałów wentylacyjnych i izolacji termicznej do rurociągów.
   a) płyty do budowy kanałów wentylacyjnych o większych przekrojach oraz rury lub pustaki do budowy kanałów pionowych. Materiał winien być ogniotrwały, lekki i o gładkiej powierzchni wewnętrznej,
   b) płyty i segmenty izolacyjne z materiałów wytrzymałych na temperaturę do + 100°C i powyżej + 100 C, np. beton pianowy, szkło pianowe, ewent. inne materiały o korzystnym spółczynniku przewodnictwa i małej nasiąkliwości.
83) Zastosowanie prefabrykatów, pozwalających w czasie murowania wykonywać bruzdy pionowe i poziome do przewodów ogrzewania, wodociągu, kanalizacji i elektryczności,.
84) Przygotowanie kompletnych baterii grzejnikowych na warsztacie centralnym,
85) Urządzenie do nakładania izolacji na powierzchnię rur stalowych,
86) Urządzenia do poziomego i pionowego transportu grzejników, wanien,
87) Zmechanizowanie robót ziemnych w kanalizacji i wodoc. celem podniesienia wydajności i szybszego wykonania.
88) Zastąpienie rur kanalizacyjnych z żeliwa materiałem zastępczym jak azbestocement, bazalt lub innych,
89) Nowe materiały na uszczelki płaskie do wody i pary o wysokiej temperaturze,
90) Materiały zastępcze do uszczelniania kielichów rur wodociągowych i kanalizacyjnych żeliwnych i kamionkowych,
91) Zapobieżenie tworzenia się kamienia w kotłach centr. ogrzewania w Centr. Kotłowniach przy użyciu środków chemicznych, niedziałających szkodliwie na armatury mosiężne,
92) Zużytkowanie gazów spalinowych w kotłowniach Centralnych dla celów przygotow. centr. wody gorącej,
93) Mechaniczne czyszczenie kotłów wodnorurkowych i płomieniówkowych w kotłach Centralnych i osiedlowych,
94) Rozwiązanie użycia gazu jako opału dla kotłów centr. ogrzewania.
95) Prefabrykacja gotowych segmentów kanałowych podziemnych dla rurociągów centr. ogrzew. zdalaczynnego.
96) Opracowanie sposobu uniknięcia wykuwania otworów dla kotłów w betonie przez stosowanie świdrów elektrycznych albo przy pomocy wypalania palnikiem tlenoacetylenowym.
97) Prefabrykacja gotowych elementów instalacyjnych wodkan. centr. ogrzewania i wody ciepłej, usprawniającej i przyśpieszającej montaż.

Roboty izolacyjne.

98) Sposób podnoszenia wytrzymałości i poręczności i transportowej mineralnych materiałów izolacyjnych (izolacje termiczne), mechanizm do wykonania skorup izolac.
99) Ułatwione metody nakładania lepików,
100) Materiały izolacyjne z produktów odpadkowych przemysłu chemicznego,
101) Skuteczne uszczelnianie spoin dylatacyjnych,
102) Kity oszczędnościowe ram żelaznych i żelbetowych,
103) Urządzenia do nanoszenia warstw izolacyjnych na powierzchnię stalowych rur wodoc. o średn. 200 - 1200 mm.,
104) Aparat do sprawdzania wartości izolacyjnej stalowych rur wodociągowych.

Transport wewnętrzny na budowie.

105) Nowe typy dźwigów przeładunkowych (przewoźne i przenośne),
106) Nowe urządzenia oraz adaptacje przy środkach transportowych dla usprawnienia załadunku i wyładunku poszczególnych asortymentów materiałów budowlanych,
107) Nowe urządzenia zabezpieczające przed wypadkami przy środkach transportu pionowego i poziomego na budowie,
108) Opracowanie typu wyciągu budowlanego, składającego się ze stałych elementów, — umożliwiającycn szybki montaż wyciągu na budowie,
109) Nowe typy lub usprawnienia istniejących kontenerów dla materiałów budowlanych i półfabrykatów,
110) Nowe typy żurawi samochodowych, względnie urządzeń wysokiego podnoszenia na samochodach (do 8 m.), umożliwiających transport poziomy i pionowy na budowach dwukondygnacyjnych do 8 m. wys.,
111) Nowe urządzenia umożliwiające przewożenie betonów i zapraw na dalsze odległości z centralnych stacji mieszania zapobiegające przed rozdzieleniem się masy na składniki.
112) Urządzenia zabezpieczające podgrzane betony i zaprawy przed utratą ciepła, — w warunkach zimowych.

Różne

113) Mechanizmy i Urzadzenia do gięcia blach, dźwigarów kątowników w stanie gorącym bez stosowania pracy ręcznej,
114) Lekkie przenośne mechanizmy do montażu drobnych elementów (podciągów, kratownic itp.),

115) Nowe recepty powłok umożliwiających dobre podgrzewanie metalu oraz zabezpieczające szwy przed działaniem wiatru i mrozu,
116) Sposób automatycznego spawania łukowego styków prostych rurociągu, automat do wysokiej wydajności elektromech. cięcia metali, elektryczne nagrzewanie nitów, sposób zmechanizowanego podawania nitów, na miejsce robocze na wysokość 40 — 50 m.
Skład niezamarżającej cieczy dla ochładzania wierteł, inwentarzowe pomosty do ustawiania, sprawdzania i nitownia wiązarów i rygli w miejscach łączenia ich ze słupami i inn.
117) Typy konstrukcji eliminującej ciężkie płyty żelbetowe ocieplane warstwą izolacyjną,
118) Mechanizmy do układania warstwy izolacyjnej — nanoszenia lepiku,
119) Racjonalny typ metalowych połączeń dla nośnych azbest.-cement. płyt falistych z płatwiami,
120) Sposób i materiał na detale azbest.-cement. eliminujące deformacje wskutek zmiany wilgotności,
121) Racjonalizacja narzędzi, urządzeń i przyrządów warsztatowych,
122) Sposoby napraw sprzętu budowlanego,
123) Dokumentacja warsztatowa,
124) Planowanie pracy ręcznej i mechanicznej,
125) Z dziedziny gospodarki paliwem,
126) Z dziedziny zużycia energii elektrycznej,
127) Z dziedziny konserwacji i rozmont. sprzętu i maszyn warsztatowych,
128) Z dziedziny sposobów użytkowanina silników, posiadających sprzęt budowlany,
129) Materiały zastępcze dla robót dekarskich, blacharskich,
130) Opracowanie transportera dla bębnów z kablem o nośności 4 ton z urządzeniem mechanicznym do podnoszenia bębna w celu rozwinięcia kabla bezpośrednio z transportera,
131) Właściwe i racjonalne zabezpieczenie dające całkowitą gwarancję przed ogniem w Zakładach Drzewnych w lecie i zimą,
132) Mechanizm do wydobywania piasku bezpośrednio na brzeg z dna rzek w porze letniej i zimowej niezależnie od poziomu wody,
133) Zabezpieczenie przed wypadkiem na gryzarkach w czasie wykonywania prac bezpośrednio przy wrzecionie dające całkowita gwarancję bezpieczeństwa,
134) Obróbka mechaniczna (szybkość skrawania metali),
135) Przyśpieszenie czasu montażu i demontażu,
136) Opracowanie prostych sposobów rozpoznawania odpowiednich materiałów do odpowiednich celów,
137) Podnoszenie jakości wykonywania narzędzi mechanicznych,
138) Przesiewanie szlichty na budowie przy robotach tynkarskich,
139) Przybijanie listwy podłogowej bez potrzeby reperacji tynku,
140) Mechaniczne lasowanie wapna na budowie,
141) Typ urządzenia do ostrzenia narzędzi tnących i krojących wg określonych kątów na szlifierkach ręcznych,
142) Metoda pozwalająca na zużytkowanie drobnych odpadków drewna przy produkcji płyt izolacyjnych,
143) Piece prefabrykowane z betonów ogniotrwałych,
144) Prefabrykowane stropy i konstrukcja dachowa dla budów nisko-piętrowych,
145) Polowe metody określenia przydatności żużlu do betonów,
146) Wykorzystanie odpadków z produkcji pomocniczej i budowlanej,
147) Przenośny zmechanizowany warsztat ślusarski i stolarski,
148) Mechaniczne wydobywanie z dołów, ładowanie i wyładowanie,
149) Mechanizacja wyrobu i zamiana surówki w warunkach pracy cegielń — polówek,
150) Regeneracja pomp wtryskowych i wytryskowych,
151) Docieranie pierścieni tłokowych,
152) Docieranie głowic i bloków cylindrowych,
153) Normalizacja wszelkiego rodzaju uszczelek,
154) Przyrządy do wykonywania wszelkiego rodzaju uszczelek, a w szczególności siemmeringów,
155) Przyrząd do zakładania gąsienic,
156) Sposób wykonywania pierścieni tłokowych (obróbka),
157) Sposób naprawy ogniw łańcuchowych do gąsiennic,
158) Podnośnik do podnoszenia wałów korbowych do „Stalinca" przy docieraniu,
159) Sposób usuwania spalin przy próbie i hamowaniu silników,
160) Mycie części sprzętu remontowego,
161) Suszenie części sprzętu po myciu,
162) Sposób regenerowania panewek brązowych.
163) Wylewanie panewek stopem „Babit",
164) Wylewanie panewek stopem brązowym,
165) Opracowanie wentylacji w hartowni,
166) Wyciąg przy cięciu materiałów prętowych w magazynie,
167) Zmechanizowanie robót przy wykopach pod słupy i filary oporowe,
168) Opracowanie sposobu przebijania otworów pod jezdnią bez stosowania rozkopów i niszczenia nawierzchni,
169) Rusztowanie wewnętrzne dla tynków nadające się do różnych pomieszczeń,
170) Podnoszenie taczek na rusztowanie przy murowaniu do wysokości 3 m.,
171) Elementy i konstrukcje w budynkach typowych zastępujące materiały deficytowe: żelazo, cement, drzewo,
172) Urządzenia transportowe dla materiałów ciekłych (beton, zaprawa),
173) Posadzki w pomieszczeniach mieszkalnych zastępujące deficytowe drewno,
174) Posadzki twarde zastępujące kosztowną terrakotę,
175) Wodoszczelne ekonomiczne posadzki betonowe,
176) Posadzki hal fabrycznych odporne na działanie olei i materiałów pędnych oraz nieiskrzące się przy uderzeniu żelaza,
177) Prosty sposób ustalania strzałki zwisu przewodów elektrycznych przy położeniach końcówek na równych i różnych wysokościach,
178) Sposób otrzymania lekkiego materiału ocieplającego z żużlu kotłowego,
179) Sposób produkcji bloków żużlowych z obrabianą powierzchnią,
180) Efektywne i niedeficytowe antyseptyki, wodoszczelne zaprawy i powłoki,
181) Przyspieszenie wiązania i twardnienia zaprawy i betonu, dodatki chemiczne do zapraw tynkarskich powodujące skrócene suszenia zim,
182) Przenośna aparatura do bezpośredniego badania betonu w konstrukcji bez wycinania, względnie wiercenia próbek betonu,
183) Sposób przedłużenia okresu eksploatacyjnego konstrukcji stalowych narażonych na działanie chemiczne i inn.,
184) Opracowanie przyrządu do mechanicznego kopania rowów pod słupy przy budowie linii napowietrznych.

KOMUNIKAT I,

W Dzienniku Ustaw R. P. ogłoszono:

W Nr 64 z 22.XII.1951 r. poz. 439 rozporządzenie Rady Ministrów z 12.XII.51 w sprawie zmiany granic województwa warszawskiego i olsztyńskiego;

poz. 440 rozporządzenie Rady Ministrów z 12.XII.51 r. w sprawie zmiany granic powiatów puławskiego w wojew. lubelkim i iłżeckiego w woj. kieleckim;

poz. 441 rozporządzenie Ministra Szkół Wyższych i Nauki z 6.XII.1951 r. w sprawie utworzenia wydziałów w Wieczorowych Szkołach Inżynierskich w Łodzi, Krakowie i Poznaniu. —

W Nr 65 z 28.XII.1951. poz. 446 rozporządzenie Rady Ministrów z 12.XII.51 w sprawie utworzenia powiatu ustrzyckiego w województwie rzeszowskim;

poz. 448 rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów z 12.XII.51 w sprawie utworzenia miasta Ustrzyki Dolne oraz utworzenia, zniesienia i zmiany granic niektórych gmin w powiecie ustrzyckim, wojew. rzeszowskim

poz. 450 rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z 24.XII. 51 o opłatach za dokonanie czynności notarialnych.

W Nr 66 z 29.XII.51 poz. 452 ustawę z 15.XII.51 o kinematografii;

poz. 454 ustawę z 15.XII.51 o orzecznictwie karno-administracyjnym;

poz. 455 rozporządzenie Rady Ministrów z 15.XII.51 w sprawie trybu wybierania i odwoływania członków kolegiów przy prezydiach rad narodowych;

poz. 456 rozporządzenie Rady Ministrów z 15.XII.51 w sprawie wykonywania orzeczeń i nakazów karnych wydanych przez kolegia przy prezydiach rad narodowych;

poz. 457 rozporządzene Ministrów z 15.XII.51 w sprawie zasad i trybu odbywania kary pracy poprawczej;

poz. 462 rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej z 29.XII.51 r. w sprawie przejęcia przez Zakład Ubezp. Społecznych niektórych zobowiązań emerytalnych likwidowanych przedsiębiorstw i instytucji bankowych.

W Nr 67 z 31.XII.51 (ostatni w r. 1951)

poz. 465 ustawę z 15.XII.51 o przekształceniu urzędu Ministra Szkół Wyższych i Nauki w urząd Ministra Szkolnictwa Wyższego;

poz. 466 ustawę z 15.XII.51 o włączeniu organizacji lecznictwa pracowniczego do państwowej administracji służby zdrowia.

W Monitorze Polskim ogłoszono:

W Nr A-101 z 17.XII.1951 poz. 1477 zarządzenie Ministra Finansów z 4.XII.51 w sprawie przepisów o rachunkowości budżetowej.

W Nr A-102 z 21.XII.1951 r. poz. 1480 uchwałę Nr 815 Rady Ministrów z 1.XII.51 o zmianie Instrukcji Nr 8 w sprawie organizacji wewnętrznej i etatów wydziałów prezydiów rad narodowych;

poz. 1481 uchwałę Nr 817 Prezydium Rządu z 1.XII.51 w sprawie zatwierdzenia projektów urbanistycznych i architektonicznych;

poz. 1482 uchwałę Nr 818 Prezydium Rządu z 1.XII.51 w sprawie tworzenia wojewódzkich zarządów miejskich przedsiębiorstw remontowo-budowlanych i robót specjalnych;

poz. 1483 uchwałę Nr 828 Prezydium Rządu z 1.XII.51 w sprawie zagospodarowania użytków rolnych w obrębie miast i terenów bezpośrednio przyległych;

poz. 1485 uchwałę Nr 838 Prezydium Rządu z 8.XII.51 zmieniającą uchwałę Nr 393 w sprawie delegowania pracowników władz, urzędów i przedsiębiorstw podległych do organów centralnych;

poz. 1486 uchwałę Nr 847 Prezydium Rządu z 8.XII.51 o rozciągnięciu przepisów uchwały Nr 11 o roli, zadaniach i uprawnieniach majstra w uspołecznionych przemysłowych zakładach pracy — na uspołecznione zakłady wykonawstwa budowlano-montażowego;

poz. 1488 zarządzenie Ministra Gospodarki Komunalnej z 28.XI.51 w sprawie ustalenia trybu przekazywania prezydiom rad narodowych zarządu nieruchomości mieszkalnych sprawowanego przez Centralne Zarządy, centrale handlowe i Zakłady Ubezpieczeń Społecznych.

W Nr A-103 z 24.XII.51,

poz. 1496 uchwałę Nr 840 Rady Ministrów z 8.XII.51 w sprawie statutu organizacyjnego Ministerstwa Przemysłu Lekkieko;

poz. 1497 uchwałę Nr 880 z 12 XII.51 uzupełniającą uchwałę Rady Ministrów z 28.IV.51 w sprawie rozliczeń terenowych przedsiębiorstw państwowych z tytułu środków obrotowych z budżetami terenowymi;

poz. 1498 uchwałę Nr 887 Rady Ministrów z 12.XII.51 w sprawie zmiany statutu organizacyjnego Ministerstwa Gospodarki Komunalnej;

poz. 1500 uchwałę Nr 877 Prezydium Rządu z 12.XII.51 w sprawie zasad rozliczeń za dostawy usługi i roboty między jednostkami gospodarki uspołecznionej;

poz. 1501 uchwałę Nr 878 Prezydium Rządu z 12.XII.51 w sprawie zasad finansowania środków obrotowych przedsiębiorstw państwowych;

poz. 1502 uchwałę Nr 879 Prezydium Rządu z 12.XII.51 zmieniającą uchwałę Nr 226 w sprawie usprawnienia systemu rachunkowości uspołecznionych przedsiębiorstw umożliwiającego pogłębienie rozrachunku gospodarczego i planowania kosztów własnych;

poz. 1509 pismo okólne Nr 188 Prezesa Rady Ministrów z 11.XII.51 w sprawie zwolnień od pracy krwiodawców.

W. Nr A-104 z 28.XII.51

poz. 1512 zarządzenie Nr 193 Prezesa Rady Ministrów z 15.XII.51 w sprawie ustalenia okręgów i siedziby dyrekcji okręgowych szkolenia zawodowego;

poz. 1513 zarządzenie Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z 15.XII.51 w sprawie robotniczo-inżynierskich brygad racjonalizatorskich.

W Nr A-105 z 29.XII.51

poz. 1518 zarządzenie Przewodniczącego P.K.P.G. z 12.XII. 51 w sprawie zasad normowania pracy młodocianych;

poz. 1519 zarządzenie Przewodniczącego P. K. P. G. z 12. XII.51 w sprawie zasad ustalania kategorii zaszeregowania osobistego robotników w zakładach produkcyjnych;

poz. 1520 zarządzenie Przewodniczącego P.K.P.G. z 12.XII. 51 w sprawie określenia robotników podlegających szkoleniu zawodowemu w produkcyjnych zakładach pracy oraz w sprawie zasad wynagradznia tych robotników;

poz. 1521 zarządzenie Przewodniczącego P. K. P. G. z 12. XII.51 w sprawie zasad wynagradzania pracowników szkolących robotników w zakładach pracy;

poz. 1545 okólnik Prezesa Rady Ministrów Nr 189 z 12.XII. 51 w sprawie urlopów pracowniczych na dokończenie nauk.

W Nr. A-106 z 31.XII. 1951 (ostatni w r. 1951)

poz. 1550 uchwałę Rady Ministrów Nr 774 z 15.XII.51 w sprawie zakresu działania i organizacji Centralnego Urzędu Kinematografii;

poz. 1551 uchwałę Nr 895 Rady Ministrów z 21.XII.51 w sprawie zmiany tymczasowej struktury organizacyjnej Ministerstwa Handlu Wewnętrznego;

poz. 1554 zarządzenie Prezesa Rady Ministrów z 20.XII.51 w sprawie przekazania organom zastępstwa prawnego uprawnień w zakresie umarzania prywatno-prawnych wierzytelności państwowych;

paz. 1555 zarządzenie Ministra Finansów z 7.XII.51 w sprawie zasad bilansowania i sporządzania sprawozdań rocznych.

Redakcja i Administracja: Ministerstwo Budownictwa Miast i Osiedli, Warszawa, Al. Stalina 26.

Warunki prenumeraty Dziennika Urzędowego Ministerstwa Budownictwa Miast i Osiedli prenumerata roczna — 18 zł., półroczna — 10 zł. 50 gr. Cena pojedyńczych egzemplarzy wskazana na każdym egzemplarzu. Wpłacać należy do Narodowego Banku Polskiego V oddział miejski Warszawa Rachunek Ministerstwa Budownictwa Miast i Osiedli Nr 378 — 412 — 18 cześć 21, dział 5, rozdział 24 § 3 wpływy z wydawnictw.—

Cena 2 zł. 10 gr.

Drukarnia Akcydensowa, W-wa, Tamka 3. 4.000. Zam. 255 z dn. 18.I.1952. Podpisano do druku 1.II.52. Druk ukończono 7. II. 1952. Objętość 1½ arkusz. druk Pap. druk. sat. kl. VII. A1/60 g. 3-B-10278.